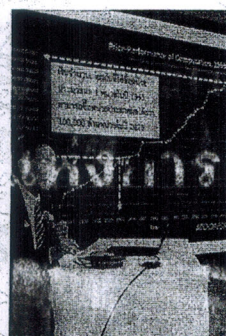


รายงานสืบเนื่อง

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ
เครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU) ครั้งที่ 25

**“เมื่อ AI ครองโลก มนุษย์จะอยู่อย่างไร?
: มิติใหม่แห่งการศึกษาเพื่ออนาคต”**



โดยสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย (สพบท.)

สมาคมวิจัยสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย

สมาคมวิชาชีพเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ร่วมกับเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU)

วันที่ 26 กรกฎาคม 2568

ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก

คำนำ

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ (Proceedings) จากการจัดการประชุมวิชาการการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU) ครั้งที่ 25 “AI มิติใหม่แห่งการศึกษาเพื่ออนาคต” ในวันที่ 26 กรกฎาคม 2568 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย (สพบท.) สมาคมวิจัยสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย และสมาคมวิชาชีพเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ร่วมกับเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU) ทั้ง 8 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามและมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่บทความวิชาการและบทความวิจัยของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา อาจารย์ นักวิชาการและนักวิจัย จากมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ ใน 3 กลุ่มสาขา ดังนี้ 1) กลุ่มการศึกษา 2) กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และ 3) กลุ่มวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยมีบทความที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Reviewers) จากหลากหลายสถาบัน บทความละ 3 ท่าน โดยบทความวิจัยที่ผ่านการนำเสนอผลงานทั้งภาคบรรยายและภาคโปสเตอร์ พร้อมจัดทำบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) จำนวนทั้งสิ้น 45 บทความ

ในนามคณะผู้จัด ขอขอบพระคุณคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาพิจารณาบทความและให้ข้อเสนอแนะ เพื่อให้ผลงานมีความถูกต้องสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ขอขอบคุณอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ผู้บริหารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ คณาจารย์ บุคลากร และนักวิจัยทุกท่านที่มีส่วนสนับสนุนการจัดการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU) ครั้งที่ 25 ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี คณะผู้จัดหวังเป็นอย่างยิ่งว่า บทความวิจัยจากรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ (Proceedings) จะนำไปสู่การใช้ประโยชน์ทางวิชาการและต่อยอดองค์ความรู้ในการศึกษาวิจัย ตลอดจนนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและสร้างสรรค์นวัตกรรมอย่างยั่งยืนต่อไป



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยวรรณ ศุภวิทิตพัฒนา

ผู้ช่วยอธิการฝ่ายมาตรฐานวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ประธานคณะกรรมการเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ



รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความวิจัย

ในการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ

เครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ครั้งที่ 25

วันที่ 26 กรกฎาคม 2568 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม



ชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

สังกัด

อาจารย์ ดร.กานติศ	ศิริสานต์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อาจารย์ ดร.เกสร	กอกอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อาจารย์ ดร.นนทชา	ชัยวิชานันท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อาจารย์ พิรภัทร	สงวนศิลป์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษ	สุจิตต์ตั้งธรรม	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
รองศาสตราจารย์ พิมพ์ระวี	โรจน์รุ่งสัจย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษฏีพันธ์	พรรณรัตนชัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา	ผ่องพิทยา	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐตะวัน	ลิ้มประสงค์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธิดารักษ์	ลือชา	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิสินี	ถิระธรรมสรณ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงพร	อุ้นจิตต์	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิศากร	สุวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เนตรดาว	หลวงใหญ่	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วีระ	พันอินทร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐดนัย	ประเทืองบริบูรณ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
รองศาสตราจารย์ ดร.นิรันดร์	ภักดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
อาจารย์ ดร.ทัตพิชา	สกุลสืบ	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
รองศาสตราจารย์ ดร.वासนา	เกษมสินธุ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
อาจารย์ ดร.บุญลอย	จันทร์ทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
รองศาสตราจารย์ ดลเดช	ตั้งตระการพงษ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์กรณ	รอดทรัพย์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.แคทรียา	อังก้องกำเนิด	มหาวิทยาลัยนเรศวร
อาจารย์ ดร.ณัฐวุฒิ	คงลำพันธ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุริยา	สัมจันทร์	มหาวิทยาลัยพะเยา
อาจารย์อดิเรก	ชัยนวกุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

สารบัญ

หน้า

การนำเสนอแบบบรรยาย

กลุ่มการศึกษา

- การสังเคราะห์องค์ประกอบการพัฒนาสถานศึกษาที่ยั่งยืนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะผู้เรียนตามแนวทางพระราชทานอารยเกษตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นำพงศ์ จันทร์โท และณิรดา เวชญาลักษณ์..... 107 - 121

กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

- การจัดการไฟฟ้าด้วยวิถีชุมชนบ้านสามขา : บทวิเคราะห์บนพื้นฐานหลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9
ปิยวดี นิลสนธิ มนัส สุวรรณ ธนัต บุญชัย และรัชพล สัมพุทธานนท์..... 122 - 136
- ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกอยู่คอนโดมิเนียมของประชากรวัยเริ่มต้นทำงาน
ในกรุงเทพมหานคร
ณัฐญา ประไพพานิช ทักษอร ภูซงค์ประเวศ รวีพรรณ สาสีผล ณัฏฐณิชา พุทธา
และขวัญเนตร พุทธปัญญา..... 137 - 146
- พระลักษมีเทวี เทพีแห่งความรัก
จิรจิตติกาล หนูภัยยันต์ และพรรณวดี ขำจริง..... 147 - 155
- การเข้ามาของชาติตะวันตกในจังหวัดภูเก็ต กรณีศึกษาช่วง พ.ศ. 2325 - พ.ศ. 2411
สุวรรณา อ่อนแก้ว และลลิตา ภคเมธาวี และพรรณวดี ขำจริง..... 156 - 162
- บทบาทของภูเก็ตในฐานะเมืองท่าสำคัญของภูเก็ตในปี พ.ศ.2325 (ค.ศ.1782)
อรรถชัย คงชาติ ลลิตา ภคเมธาวี และพรรณวดี ขำจริง..... 163 - 169
- การศึกษาวัฒนธรรม มวยกาหยง ของชุมชนชาวเลบ้านราไวย์
มุกดา ไชยคำ และลลิตา ภคเมธาวี..... 170 - 175
- การศึกษาประวัติศาสตร์เมืองกลาง : กรณีศึกษาสงครามเก้าทัพ พ.ศ.2328
บัณฑิต ชำนาญ และลลิตา ภคเมธาวี..... 176 - 182
- การศึกษาพฤติกรรมกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความพึงพอใจ และการใช้ประโยชน์ต่อเว็บไซต์
กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ขวัญสิริ ต่ายจันทร์ วนิดา แซ่หยาง หฤทัย วีโอปรัชญากุล จรรยาภรณ์ กมลศุภไมตรี
มัลลิกาสุวรรณ เมธาสิทธิ์ แก้วเกิด วุฒิชัย สนองคุณ วราภรณ์ จันทะศรี
และเอกรงค์ บัณพงษ์..... 183 - 193
- การศึกษาพฤติกรรมกรรมการรับข่าวสารจากการโปรโมตภาพยนตร์บนช่องทางดิจิทัลของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
กฤษฎา อินหล่อ กิตติพันธุ์ ชูกุลศล นิชาภัทร ทาเขียว อธิภัทร อินผัด นักขาทิพย์ อยู่อ่อน
มาริสา ฤกษ์จันทร์ รัชพล เขียวขำ วราภรณ์ จันทะศรี และเอกรงค์ บัณพงษ์..... 194 - 204

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายหลักประกันสุขภาพแห่งชาติของประชาชนในจังหวัดภูเก็ต

The Knowledge and Understanding of the National Health Security Act in Phuket Province

สุทธิพงศ์ พรหมนัย^{1*} และสมพร รุจิจิตติงสุธร²

^{1,2}คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

*s6511149119@pkru.ac.th

²Somporn.r@pkru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของประชาชนในจังหวัดภูเก็ตเกี่ยวกับกฎหมายหลักประกันสุขภาพแห่งชาติดังกล่าว โดยใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณจากกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 410 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 20-30 ปี และมีสิทธิหลักประกันสุขภาพประเภทเอกชน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 77.66 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายหลักประกันสุขภาพแห่งชาติในระดับสูง (ได้คะแนนระหว่าง 31-45 คะแนน) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 83.41 มีความรู้ความเข้าใจด้านสิทธิ ขอบเขตของสิทธิและประโยชน์ของประชาชนในระดับสูง (ได้คะแนนระหว่าง 11-15 คะแนน) มีความรู้ความเข้าใจด้านอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการและสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติในระดับสูง (ได้คะแนนระหว่าง 11-15 คะแนน) และมีความรู้ความเข้าใจด้านการบริหารและคุ้มครองสิทธิในระดับปานกลาง (ได้คะแนนระหว่าง 6-10 คะแนน) ดังนั้นควรจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ประชาชน โดยเฉพาะในด้านการบริหารและคุ้มครองสิทธิ เพื่อให้เข้าถึงสิทธิได้อย่างถูกต้องและทั่วถึง

คำสำคัญ : กฎหมายหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ความรู้ความเข้าใจของประชาชน

Abstract

This research aimed to study the knowledge and understanding of the people in Phuket Province regarding the National Health Security Act. A quantitative research method was used with a sample of 410 people in Phuket. Data were collected using questionnaires. The majority of the respondents were female, aged between 20–30 years, and had private health insurance rights. The results showed that 77.66% of the sample had a high level of knowledge and understanding (scores between 31–45). In detail, 83.41% had a high understanding of rights and benefits (scores between 11–15), a high understanding of the roles and responsibilities of the National Health Security Office (scores between 11–15), and a moderate understanding of management and rights protection (scores between 6–10). Therefore, educational activities should be provided, especially about management and rights protection, to ensure accurate and equal access to healthcare rights.

keywords : National Health Security Act Citizens knowledge and understanding

บทนำ

การจัดให้มีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าเป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาลไทยที่มุ่งสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข และถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 โดยเฉพาะในมาตรา 47 และ 55 ภายใต้แนวคิด “All for Health and Health for All” กระทรวงสาธารณสุขจึงมีบทบาทสำคัญในการดำเนินนโยบายและบริหารจัดการระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติให้ครอบคลุมประชาชนทุกกลุ่มอย่างทั่วถึงตามแม้ระบบหลักประกันสุขภาพจะมีส่วนช่วยเพิ่มการเข้าถึงบริการทางการแพทย์ของประชาชนในภาพรวม แต่ในทางปฏิบัติยังคงปรากฏข้อจำกัดและปัญหาหลายประการที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของการให้บริการ โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีลักษณะเฉพาะ เช่น จังหวัดภูเก็ต ซึ่งเป็นจังหวัดท่องเที่ยวที่มีประชากรแฝงจำนวนมาก รวมถึงแรงงานนอกระบบและแรงงานข้ามชาติ ส่งผลให้ประชาชนกลุ่มหนึ่งอยู่นอกระบบการคุ้มครองตามกฎหมายดังกล่าว นอกจากนี้ยังพบปัญหาเกี่ยวกับการเข้าถึงสิทธิของประชาชน ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ข้อมูลสิทธิที่ไม่ทั่วถึง ความซับซ้อนของขั้นตอนการใช้สิทธิ ข้อจำกัดด้านทรัพยากรและงบประมาณ ความล่าช้าในการให้บริการ การสื่อสารที่ไม่ชัดเจนระหว่างประชาชนกับหน่วยบริการ ตลอดจนความกังวลเกี่ยวกับคุณภาพของบริการที่ได้รับ โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรเปราะบาง เช่น ผู้มีข้อจำกัดในการเดินทางและแรงงานนอกระบบปัญหาเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับปรุงระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติให้สามารถตอบสนองต่อความหลากหลายของประชากรและบริบทของพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านการบริหารจัดการ การกระจายทรัพยากร และการให้ความรู้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง เพื่อให้หลักประกันสุขภาพแห่งชาติเป็นเครื่องมือที่แท้จริงในการดูแลสุขภาพของประชาชนทุกกลุ่มอย่างเสมอภาคและยั่งยืน (สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ, 2565)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจทำวิจัยเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของประชาชนในจังหวัดภูเก็ตเกี่ยวกับกฎหมายหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนตามทะเบียนราษฎรในจังหวัดภูเก็ตทั้ง 3 อำเภอ และทุกช่วงวัย รวมจำนวนทั้งสิ้น 427,603 คน (สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง, 2567)

2. กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยดำเนินการกำหนดขนาดและเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

2.1 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากประชากร คือ ประชาชนในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 427,603 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนอายุ 20 – 60 ปี ของทั้ง 3 อำเภอ ได้ประชากรทั้งสิ้น 260,340 คน

2.2 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการจับฉลาก (ขั้นที่ 1) โดยกำหนดให้ อำเภอ เป็นหน่วยในการสุ่ม ผลการสุ่มได้จำนวน 2 อำเภอ คือ อำเภอกะทู้ และอำเภอถลาง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนผู้หญิงและผู้ชาย ช่วงอายุ 20 – 60 ปี ในอำเภอกะทู้ และอำเภอถลาง ประจำปี 2567

ที่	อำเภอ	ผู้หญิง	ผู้ชาย	จำนวน (คน)
1	กะทู้	20,822	17,361	38,183
2	ถลาง	38,408	35,067	73,475
	รวม	59,230	52,428	111,658

ที่มา : สถิติประชากรทางการทะเบียนราษฎรของสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง, 2567

2.3 เมื่อได้ประชากรจำนวน 111,658 คน ตามข้อ 2 แล้ว ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของทาร์โร ยามาเน่ (ขั้นที่ 2) โดยกำหนดความคาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ที่ระดับ +5 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

2.4 กลุ่มตัวอย่างที่ได้ตามข้อ 3 จำนวน 400 คน ผู้วิจัยได้กำหนดตัวอย่างเพิ่มเติมอีกจำนวน 10 คนเพื่อชดเชยอัตราการสูญเสียการตอบกลับ จึงรวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างการวิจัยทั้งสิ้น 410 คน และกำหนดสัดส่วนแต่ละอำเภอในการเก็บข้อมูล ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ที่	อำเภอ	จำนวนประชากร	ร้อยละ	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1	กะทู้	38,183	34.19	140
2	ถลาง	73,475	65.81	270
รวม		111,658	100	410

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกี่ยวกับกฎหมายหลักประกันสุขภาพแห่งชาติของประชาชนในจังหวัดภูเก็ต แบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ได้แก่ เพศ อายุ ประเภทสิทธิ อำเภอ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจกฎหมายหลักประกันสุขภาพแห่งชาติของประชาชนในจังหวัดภูเก็ต ประกอบด้วย 3 ด้าน รวมทั้งสิ้นจำนวน 45 ข้อ ได้แก่ ด้านที่ 1 สิทธิ ขอบเขตของสิทธิและประโยชน์ของประชาชน จำนวน 15 ข้อ ด้านที่ 2 อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการและสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ จำนวน 15 ข้อ ด้านที่ 3 การบริหารและคุ้มครองสิทธิในระบบหลักประกันสุขภาพ จำนวน 15 ข้อ ซึ่งเป็นแบบสอบถามประเภทตัวเลือก 2ตัวเลือก ตอบใช่ได้ 1 ตอบไม่ใช่ได้ 0 คะแนน (สำหรับข้อคำถามนิยาม) และตอบใช่ได้ 0 ตอบไม่ใช่ได้ 1 คะแนน (สำหรับข้อคำถามนิเสธ) รวมทั้งสิ้น 45 คะแนน โดยมีเกณฑ์การแบ่งระดับความรู้รวมทั้ง 3 ด้าน ออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับความรู้ต่ำ ปานกลาง สูง แบ่งระดับโดยอิงเกณฑ์ของ (Bloom, 1971) คือ คะแนน 0-15 มีความรู้ความเข้าใจระดับต่ำ คะแนน 16-30 มีความรู้ความเข้าใจระดับปานกลาง คะแนน 31-45 มีความรู้ความเข้าใจระดับสูง ในขณะที่เดียวกันในแต่ละด้านแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ระดับเช่นเดียวกัน คือ คะแนน 0-5 มีความรู้ความเข้าใจระดับต่ำ คะแนน 6-10 มีความรู้ความเข้าใจระดับปานกลาง และคะแนน 11-15 มีความรู้ความเข้าใจระดับสูง

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย มีดังนี้ 1) ศึกษาข้อมูลและเนื้อหา จากตำรา วารสารและเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ 2) ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม (Checklist) แบบตอบคำถามประเภท 2 ตัวเลือกจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับหลักเกณฑ์ และวิธีการสร้างแบบตอบ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) 3) สร้างแบบสอบถามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายหลักประกันสุขภาพแห่งชาติของประชาชนในจังหวัดภูเก็ต แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาและสำนวนภาษา ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ 4) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านเพื่อพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามแต่ละข้อของแต่ละด้านว่าสอดคล้องกับประเด็นที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น แล้วหาผลรวมของคะแนนในแต่ละข้อของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Concurrence : IOC) ตั้งแต่ 0.50-1.00 เพื่อนำใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้สูตรดังนี้ (สมนึก ภักทิษณ์, 2544) ผลการตรวจคุณภาพเครื่องมือมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective

Concurrence : IOC) เท่ากับ 0.67-1.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปในการเก็บข้อมูลวิจัยได้ 5) หากคุณภาพแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชาชนในจังหวัดภูเก็ต ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 และนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ ตั้งแต่ 0.75 ขึ้นไปโดยใช้วิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder and Richarson method) โดยใช้สูตร KR-21 ซึ่งมีสูตร ดังนี้ (ไพโรธน์ พนมอุปการ, 2566) ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ได้ค่าความเชื่อมั่น อยู่ระหว่าง 0.79 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปในการเก็บข้อมูลวิจัยได้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลตามลำดับดังนี้

4.1 ติดต่อสำนักงานคนบตี คณะครุศาสตร์เพื่อทำหนังสือขออนุญาตในการเก็บข้อมูลจากประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในจังหวัดภูเก็ต ในเขตอำเภอกระทุ และอำเภอถลาง

4.2 นำหนังสือขออนุญาตในการเก็บข้อมูลจากประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เสนอต่อประชาชนเพื่อขอความร่วมมือตอบแบบสอบถามไปยังประชาชนในจังหวัดภูเก็ต ในเขตอำเภอกระทุ และอำเภอถลางด้วยตนเอง

4.3 ผู้วิจัยดำเนินการจัดเก็บข้อมูลด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่าง อำเภอกระทุ 140 คน และอำเภอถลาง 270 คน

สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน มาวิเคราะห์เพื่อหาค่าสถิติโดยใช้โปรแกรม (spss/pc+) ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นนำมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายหลักประกันสุขภาพแห่งชาติของประชาชนในจังหวัดภูเก็ต นำมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษา “ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายหลักประกันสุขภาพของประชาชนในจังหวัดภูเก็ต” จะเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากการสำรวจ เป็นตารางเพื่อแสดงผลด้วยค่าสถิติ และการเรียบเรียงพรรณนาอธิบายผลโดยจำแนกผลการวิจัยออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายหลักประกันสุขภาพของประชาชนในจังหวัดภูเก็ต

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ข้อมูลเชิงปริมาณได้มาจากการแจกแบบสอบถาม ประชาชนในจังหวัดภูเก็ต ในแต่ละเขตอำเภอ คือ อำเภอกระทุ และอำเภอถลาง จำนวน 410 คน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศหญิง จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 51.22 และเพศชาย จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 48.78

2. ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุระหว่าง 20-30 จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 68.54 อายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 25.36 อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.60 และอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50

3. ผู้ตอบแบบสอบถามอาศัยอยู่ในเขตอำเภอถลาง จำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 68.85 และอาศัยอยู่ในเขตอำเภอกระทุ จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 34.15

40 ผู้ตอบแบบสอบถามประเภทสิทธิเอกชนจำนวน 352 คน คิดเป็นร้อยละ 85.85 และประเภทสิทธิข้าราชการจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.15

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายหลักประกันสุขภาพแห่งชาติของประชาชนในจังหวัดภูเก็ต ในตอนที่ 2 นี้ สามารถแยกการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ด้านดังนี้

ด้านที่ 1 สิทธิ ขอบเขตของสิทธิและประโยชน์ของประชาชน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 83.41 มีความรู้ ความเข้าใจในระดับสูง (ได้คะแนนอยู่ระหว่าง 11-15) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนมาก ได้แก่ ข้อคำถามเกี่ยวกับสิทธิในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขของประชาชนสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามนโยบายของรัฐ ได้ 1 คะแนน จำนวน 371 คน คิดเป็นร้อยละ 90.49 และ ได้ 0 คะแนน จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.51 ในขณะเดียวกันข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนเท่ากัน ได้แก่ ข้อคำถามเกี่ยวกับลูกจ้างของภาคเอกชนได้รับสวัสดิการรักษายาบาล เช่นเดียวกับข้าราชการ ข้อคำถามเกี่ยวกับพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีสิทธิได้รับสวัสดิการรักษายาบาล และข้อคำถามเกี่ยวกับประชาชนทุกคนได้รับบริการสาธารณสุขฟรีโดยไม่มีข้อยกเว้น ได้ 1 คะแนน จำนวน 368 คน คิดเป็นร้อยละ 89.76 และ ได้ 0 คะแนน จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.24 ในทางกลับกันข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนน้อย ได้แก่ ข้อคำถามเกี่ยวกับลูกจ้างของภาคเอกชนได้รับสวัสดิการรักษายาบาลเช่นเดียวกับข้าราชการ ได้ 1 คะแนน จำนวน 323 คน คิดเป็นร้อยละ 78.78 และ ได้ 0 คะแนน จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.22 และข้อคำถามเกี่ยวกับผู้ยากไร้หรือเป็นข้าราชการ ลูกจ้างรัฐ ไม่ต้องร่วมจ่ายค่าบริการสาธารณสุข ได้ 1 คะแนน จำนวน 329 คน คิดเป็นร้อยละ 80.24 และ ได้ 0 คะแนน จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 19.76

ด้านที่ 2 อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการและสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 61.95 มีความรู้ความเข้าใจในระดับสูง (ได้คะแนนอยู่ระหว่าง 11-15) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนมาก ได้แก่คณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติมีอำนาจกำหนดมาตรฐานบริการสาธารณสุข ได้ 1 คะแนน จำนวน 343 คน คิดเป็นร้อยละ 83.66 และ ได้ 0 คะแนน จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.34 และข้อคำถามเกี่ยวกับคณะกรรมการสามารถเปลี่ยนแปลงมาตรฐานบริการสาธารณสุขได้ ได้ 1 คะแนน จำนวน 334 คน คิดเป็นร้อยละ 81.46 และ ได้ 0 คะแนน จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 18.54 ในทางกลับกันข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนน้อย ได้แก่ ข้อคำถามเกี่ยวกับการช่วยเหลือผู้ได้รับความเสียหายจากการรักษายาบาลต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ได้ 1 คะแนน จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 53.90 และ ได้ 0 คะแนน จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 46.10 และยังมีข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนน้อยเท่ากัน ได้แก่ ข้อคำถามเกี่ยวกับคณะกรรมการไม่มีหน้าที่รายงานผลการดำเนินงาน และข้อคำถามเกี่ยวกับผู้ที่ได้รับสิทธิการรักษายาบาลตามกฎหมายจะต้องเป็นข้าราชการเท่านั้น ได้ 1 คะแนน จำนวน 308 คน คิดเป็นร้อยละ 75.12 และ ได้ 0 คะแนน จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 24.88

ด้านที่ 3 การบริหารและคุ้มครองสิทธิในระบบหลักประกันสุขภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 52.44 มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง (ได้คะแนนอยู่ระหว่าง 6-10) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนมาก ได้แก่คณะกรรมการฯ ไม่มีอำนาจควบคุมการบริหารกองทุนหลักประกันสุขภาพ ได้ 1 คะแนน จำนวน 335 คน คิดเป็นร้อยละ 81.71 และ ได้ 0 คะแนน จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.29 ในขณะเดียวกันข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนเท่ากัน ได้แก่ ข้อคำถามเกี่ยวกับการกำกับดูแลหลักประกันสุขภาพระดับท้องถิ่นเป็นหน้าที่ของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ข้อคำถามเกี่ยวกับการช่วยเหลือผู้ได้รับความเสียหายจากการรักษายาบาลต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ได้ 1 คะแนน จำนวน 327 คน คิดเป็นร้อยละ 79.76 และ ได้ 0 คะแนน จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.24 ในทางกลับกันข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนน้อย ได้แก่ ข้อคำถามเกี่ยวกับคณะกรรมการมีอำนาจกำหนดระเบียบวินัยบริการและให้บริการ ได้ 1 คะแนน จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 53.66 และ ได้ 0 คะแนน จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 46.34 และข้อคำถามเกี่ยวกับคณะกรรมการมีหน้าที่ตรวจสอบเอกสารการเบิกจ่ายโดยตรงได้ 1 คะแนน จำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 59.02 และ ได้ 0 คะแนน จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 40.98

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลความรู้ความเข้าใจของประชาชนในจังหวัดภูเก็ตเกี่ยวกับกฎหมายหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เป็นรายด้านได้ ดังนี้

ด้านที่ 1 สิทธิ ขอบเขตของสิทธิและประโยชน์ของประชาชน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 83.41 มีความรู้ ความเข้าใจในระดับสูง (ได้คะแนนอยู่ระหว่าง 11-15) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนมากที่สุด ข้อคำถามเกี่ยวกับสิทธิในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขของประชาชนสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามนโยบายของรัฐ ได้ 1 คะแนน จำนวน 371 คน คิดเป็นร้อยละ 90.49 และได้ 0 คะแนน จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.51 ในขณะเดียวกันข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนเท่ากัน ได้แก่ ข้อคำถามเกี่ยวกับลูกจ้างของภาคเอกชนได้รับสวัสดิการรักษายาบาลเช่นเดียวกับข้าราชการ ข้อคำถามเกี่ยวกับพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีสิทธิได้รับสวัสดิการรักษายาบาล และข้อคำถามเกี่ยวกับประชาชนทุกคนได้รับบริการสาธารณสุขฟรีโดยไม่มีข้อยกเว้น ได้ 1 คะแนน จำนวน 368 คน คิดเป็นร้อยละ 89.76 และได้ 0 คะแนน จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.24 ในทางกลับกันข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนน้อย ได้แก่ ข้อคำถามเกี่ยวกับลูกจ้างของภาคเอกชนได้รับสวัสดิการรักษายาบาลเช่นเดียวกับข้าราชการ ได้ 1 คะแนน จำนวน 323 คน คิดเป็นร้อยละ 78.78 และได้ 0 คะแนน จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.22 และข้อคำถามเกี่ยวกับผู้ยากไร้หรือเป็นข้าราชการ ลูกจ้างรัฐ ไม่ต้องร่วมจ่ายค่าบริการสาธารณสุข ได้ 1 คะแนน จำนวน 329 คน คิดเป็นร้อยละ 80.24 และได้ 0 คะแนน จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 19.76 พบว่า สอดคล้องกับงานวิจัย จิตาภา พรยิ่ง (2560) ผลการวิจัยพบว่า การคุ้มครองสิทธิประโยชน์ด้านสุขภาพในไทยแบ่งเป็น 3 ระบบตามสถานภาพ ได้แก่ ข้าราชการ ผู้ประกันตนและประชาชนทั่วไป โดยแต่ละระบบมีความแตกต่างในด้านสิทธิเลือกสถานพยาบาล การช่วยเหลือเบื้องต้น ระยะเวลาการได้รับสิทธิ และการดูแลกรณีเจ็บป่วยหรือคลอดบุตร ความแตกต่างเหล่านี้สะท้อนถึงความไม่เสมอภาคตามรัฐธรรมนูญ และไม่สอดคล้องกับหลักสากลในประเทศที่พัฒนาแล้ว สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรเทพ อ่อนรัตน์ (2564) ผลการวิจัยพบว่า ความแตกต่างของการกำหนดสถานะประชาชนตามกฎหมาย 3 ฉบับ ทำให้เกิดความไม่เสมอภาคในการคุ้มครองสิทธิการเข้าถึงหลักประกันสุขภาพตามรัฐธรรมนูญ จึงควรมีการปรับปรุงกฎหมายในประเด็นการเลือกสถานพยาบาล การคุ้มครองสิทธิในการรักษายาบาล ความเสียหายจากการรักษายาบาล และกองทุนหลักประกันสุขภาพสำหรับประชาชนทุกสถานะ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วลีรัตน์ ใจสูงเนิน (2551) ผลจากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 46.10 รับรู้สิทธิตามโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าได้ถูกต้อง โดยส่วนใหญ่ทราบการยกเลิกค่าธรรมเนียมและสามารถใช้สิทธิได้ตามเดิม แม้ว่าจะมีการรับรู้ไม่ชัดเจนในบางสิทธิ เช่น การเปลี่ยนหน่วยบริการ การขอชดเชย และบริการเฉพาะบางประเภท ปัจจัยด้านเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ และที่พักอาศัย มีความสัมพันธ์กับการรับรู้สิทธิอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านที่ 2 อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการและสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 61.95 มีความรู้ความเข้าใจในระดับสูง (ได้คะแนนอยู่ระหว่าง 11-15) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนมากที่สุด ได้แก่คณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติมีอำนาจกำหนดมาตรฐานบริการสาธารณสุขได้ 1 คะแนน จำนวน 343 คน คิดเป็นร้อยละ 83.66 และได้ 0 คะแนน จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.34 และข้อคำถามเกี่ยวกับคณะกรรมการสามารถเปลี่ยนแปลงมาตรฐานบริการสาธารณสุขได้ ได้ 1 คะแนน จำนวน 334 คน คิดเป็นร้อยละ 81.46 และได้ 0 คะแนน จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 18.54 ในทางกลับกันข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนน้อย ได้แก่ ข้อคำถามเกี่ยวกับการช่วยเหลือผู้ได้รับความเสียหายจากการรักษายาบาลต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ได้ 1 คะแนน จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 53.90 และได้ 0 คะแนน จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 46.10 และยังมีข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนน้อยเท่ากัน ได้แก่ ข้อคำถามเกี่ยวกับคณะกรรมการไม่มีหน้าที่รายงานผลการดำเนินงาน และข้อคำถามเกี่ยวกับผู้ที่ได้รับสิทธิการรักษาพยาบาลตามกฎหมายจะต้องเป็นข้าราชการเท่านั้น ได้ 1 คะแนน จำนวน 308 คน คิดเป็นร้อยละ 75.12 และได้ 0 คะแนน จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 24.88 พบว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญศุภภะ ตันตย์

(2560) ผลการวิจัยพบว่า กองทุนหลักประกันสุขภาพระดับท้องถิ่นในจังหวัดภูเก็ตมี 18 กองทุน ซึ่งมีศักยภาพปานกลาง การบริหารจัดการกองทุนขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ เช่น ลักษณะองค์กร ผู้นำ และกิจกรรมที่เน้นการมีส่วนร่วม รวมถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ

ด้านที่ 3 การบริหารและคุ้มครองสิทธิในระบบหลักประกันสุขภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 52.44 มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง (ได้คะแนนอยู่ระหว่าง 6-10) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนมาก ได้แก่ คณะกรรมการฯ ไม่มีอำนาจควบคุมการบริหารกองทุนหลักประกันสุขภาพ ได้ 1 คะแนน จำนวน 335 คน คิดเป็นร้อยละ 81.71 และ ได้ 0 คะแนน จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.29 ในขณะที่ข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนเท่ากัน ได้แก่ ข้อคำถามเกี่ยวกับการกำกับดูแลหลักประกันสุขภาพระดับท้องถิ่นเป็นหน้าที่ของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ข้อคำถามเกี่ยวกับการช่วยเหลือผู้ได้รับความเสียหายจากการรักษาพยาบาลต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ได้ 1 คะแนน จำนวน 327 คน คิดเป็นร้อยละ 79.76 และ ได้ 0 คะแนน จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.24 ในทางกลับกันข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนน้อย ได้แก่ ข้อคำถามเกี่ยวกับคณะกรรมการมีอำนาจกำหนดระบบทะเบียนหน่วยบริการและผู้รับบริการ ได้ 1 คะแนน จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 53.66 และ ได้ 0 คะแนน จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 46.34 และข้อคำถามเกี่ยวกับคณะกรรมการมีหน้าที่ตรวจสอบเอกสารการเบิกจ่ายโดยตรงได้ 1 คะแนน จำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 59.02 และ ได้ 0 คะแนน จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 40.98 พบว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรธา มงคล สืบสกุล (2565) ผลการวิจัยพบว่า ประเทศไทยมีแผนการดำเนินงานด้านสาธารณสุขที่ชัดเจนในแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีและรัฐธรรมนูญ แต่ยังคงพบปัญหาความเหลื่อมล้ำในบริการสุขภาพ เช่น ความแตกต่างของสถานภาพบุคคล ความซับซ้อนของระบบประกันสุขภาพทั้ง 3 ระบบ ปัญหาการเลือกสถานพยาบาลขาดแคลนแพทย์ การส่งต่อผู้ป่วยยาบางประมาณ การขาดแคลนกำลังคน และการทุจริตในการให้บริการ

ตารางที่ 3 ระดับความรู้ความเข้าใจกฎหมายหลักประกันสุขภาพแห่งชาติของประชาชนในจังหวัดภูเก็ต (รายด้าน)

ที่	รายด้าน	ร้อยละ	ระดับความรู้ความเข้าใจ
1	สิทธิ ขอบเขตของสิทธิและประโยชน์ของประชาชน	83.41	สูง
2	อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการและสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ	61.95	สูง
3	การบริหารและคุ้มครองสิทธิในระบบหลักประกันสุขภาพ	52.44	ปานกลาง

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากกลุ่มตัวอย่างประชาชนจังหวัดภูเก็ต จำนวน 410 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 20-30 ปี และอาศัยในเขตอำเภอกลาง ทั้งนี้ ร้อยละ 85.85 มีสิทธิหลักประกันสุขภาพประเภทเอกชน สำหรับผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พบว่า โดยรวมกลุ่มตัวอย่าง (ร้อยละ 77.66) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายหลักประกันสุขภาพแห่งชาติในระดับสูง (ได้คะแนนอยู่ระหว่าง 31-45) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 83.41 มีความรู้ความเข้าใจในด้านที่ 1 สิทธิ ขอบเขตของสิทธิและประโยชน์ของประชาชน อยู่ในระดับสูง (ได้คะแนนอยู่ระหว่าง 11-15) กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 61.95 มีความรู้ความเข้าใจในด้านที่ 2 อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการและสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ อยู่ในระดับสูง (ได้คะแนนอยู่ระหว่าง 11-15) และกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 52.44 มีความรู้ความเข้าใจในด้านที่ 3 การบริหารและคุ้มครองสิทธิในระบบหลักประกันสุขภาพ อยู่ในระดับปานกลาง (ได้คะแนนอยู่ระหว่าง 6-10) โดยข้อคำถามที่ได้คะแนนสูงมักเกี่ยวข้องกับบทบาทของคณะกรรมการหลักประกันสุขภาพและสิทธิการเข้าถึงบริการ ส่วนข้อที่ได้คะแนนน้อยมักเกี่ยวข้องกับรายละเอียดเชิง

เทคนิคด้านการบริหารและกฎหมายเฉพาะทาง แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการส่งเสริมความรู้ในประเด็นเฉพาะเพื่อเพิ่มความเข้าใจอย่างครอบคลุมยิ่งขึ้น ดังนี้ (1) ควรจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ประชาชน โดยเฉพาะในเรื่องการบริหารและคุ้มครองสิทธิ ซึ่งพบว่าประชาชนยังมีความเข้าใจในระดับปานกลาง เพื่อให้เข้าถึงสิทธิได้อย่างถูกต้องและทั่วถึง และ (2) ควรพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์ที่เข้าใจง่ายและตรงประเด็น เช่น อินโฟกราฟิกหรือคลิปวิดีโอสั้น ผ่านช่องทางออนไลน์และสื่อท้องถิ่นเพื่อเพิ่มการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าว สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานให้กับหน่วยงานของรัฐ เช่น สำนักงานประกันสังคม สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ในการบริหารจัดการหรือกำหนดนโยบาย หรือจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักประกันสุขภาพแห่งชาติให้กับประชาชนทั่วไป

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการช่วยเหลือและสนับสนุนการศึกษาวจัยในครั้งนี้ โดยเฉพาะอาจารย์สมพร รุจิภักดิ์อัคร ซึ่งได้ให้คำแนะนำที่มีคุณค่าและให้การสนับสนุนอย่างตลอดการดำเนินงานวิจัยนี้ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาเอกสังคมศึกษาที่ให้การสนับสนุนในการดำเนินการศึกษา รวมทั้งการให้ความรู้และประสบการณ์ที่มีค่าในการทำวิจัย

สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือในการทำวิจัยนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลงานนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจในการศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายหลักประกันสุขภาพแห่งชาติที่มีความสำคัญในการดำเนินชีวิตของผู้คน

เอกสารอ้างอิง

- จิตภา พรยิ่ง. (2560). การพัฒนากฎหมายเพื่อคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของประชาชนในระบบหลักประกันสุขภาพของประเทศไทย [วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศรีปทุม
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. สุวีริยาสาส์น.
- บุญศุภะ ตันตย์. (2560). การตอบสนองกองทุนหลักประกันสุขภาพระดับท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหารระบบหลักประกันสุขภาพในจังหวัดภูเก็ต. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, 8(2), 15–22. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/AJPU/article/view/68799>
- พรเทพ อ่อนรัตน์. (2564). การพัฒนากฎหมายเพื่อความเสมอภาคในการเข้าถึงหลักประกันสุขภาพ [วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศรีปทุม
- ไพโรจน์ พนมอุปการ. (2566). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. โอ. เอส. พริ้นติ้ง เฮาส์.
- วรธา มงคลสืบสกุล. (2565). การเข้าถึงบริการทางสาธารณสุข: ภาพสะท้อนและความเหลื่อมล้ำของกลุ่มเปราะบางทางสังคม. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์, 6(1), 55–69. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/saujournalssh/article/view/257255>
- วลีรัตน์ ใจสูงเนิน. (2551). การรับรู้และการใช้บริการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าของประชาชน: กรณีศึกษาตำบลพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศิลปากร
- สมนึก ภัททิยธนี. (2544). การวัดผลการศึกษา. ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง. (2567). สถิติจำนวนประชากรจังหวัดภูเก็ต กรกฎาคม 2567. <https://stat.bora.dopa.go.th/stat/statnew/statMONTH/statmonth/#/displayData>
- Bloom, B. S. (1971). *Taxonomy of educational objectives: The classification of educational goals. Handbook I: Cognitive domain*. Longman.

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ที่ อว ๐๖๑๓/ว ๓๔๕



มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ตำบลพลายชุมพล อำเภอเมือง
จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๘

เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาเข้าร่วมนำเสนอผลงานวิจัย

เรียน คุณสุทธิพงศ์ พรหมนัย และคุณสมพร รุจิจิตติอังสุธร

ตามที่ ท่านได้ส่งผลงานวิจัย เพื่อนำเสนอผลงานวิจัยในงานประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ เครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU) ครั้งที่ ๒๕ โดยสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหาร การศึกษาแห่งประเทศไทย (สพบท.) สมาคมวิจัยสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย และสมาคมวิชาชีพเทคโนโลยีและ นวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ร่วมกับเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU) : AI มิติใหม่ แห่งการศึกษาเพื่ออนาคต ในวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๘ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (ส่วนทะเลแก้ว) นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการดำเนินงานจัดงานประชุมฯ ขอแจ้งให้ท่านทราบว่า บทความของท่านได้ผ่านการ พิจารณาจากคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ ๓ ท่าน (Peer Review) จากสถาบันที่หลากหลายเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เห็นสมควรให้ท่านเข้าร่วมนำเสนอผลงานในงานประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ เครือข่าย บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (GNRU) ครั้งที่ ๒๕ ในวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๘ ในรูปแบบการ นำเสนอแบบบรรยาย (ออนไลน์)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยวรรณ ศุภวิทิตพัฒนา)
ประธานเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ

กลุ่มสาขาวิชา : มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	รูปแบบนำเสนอ : Online ผ่าน ZOOM MEETING	จำนวนห้องนำเสนอทั้งหมด 4 ห้อง
ห้องที่ 1 : GNRU – HU – 01 วันนำเสนอ : วันเสาร์ที่ 26 กรกฎาคม 2568	 Meeting ID : 785 419 3692 Passcode : 055267200 https://bit.ly/44gDiLx	
ประธานกรรมการ	1. รองศาสตราจารย์ ดร. กัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์ คณะสังคมศาสตร์และการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์	
กรรมการ	2. รองศาสตราจารย์ ดร. ณัฏฐ์ดนัย ประเทืองบริบูรณ์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	
กรรมการ	3. รองศาสตราจารย์ ดร. อุทัยวรรณ ภูเทษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	
เจ้าหน้าที่ประจำห้อง	นายกฤตดนัย ไทยสง่า	

รหัสบทความ	ชื่อบทความวิจัย	ประเภทการนำเสนอ	เจ้าของบทความวิจัย	เวลา
1. O-HU-01	Th : การจัดการไฟฟ้าด้วยวิถีชุมชนบ้านสามขา : บทวิเคราะห์บนพื้นฐานหลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9	บรรยาย	ปิยวดี นิลสนธิ และคณะ	13.00 - 13.15 น.
2. O-HU-04	Th : การเข้ามาของชาติตะวันตกในจังหวัดภูเก็ต กรณีศึกษาช่วง พ.ศ. 2325 - พ.ศ. 2411	บรรยาย	สุวรรณา อ่อนแก้ว และคณะ	13.15 - 13.30 น.
3. O-HU-05	Th : บทบาทของภูเก็ตในฐานะเมืองท่าสำคัญของภูเก็ตในปี พ.ศ. 2325 (ค.ศ. 1782)	บรรยาย	อรรถชัย คงชาติ และคณะ	13.30 - 13.45 น.
4. O-HU-07	Th : การศึกษาวัฒนธรรม มวยกาหยง ของชุมชนชาวเลบ้านราไวย์	บรรยาย	มุกดา ไชยคำ และคณะ	13.45 - 14.00 น.
5. O-HU-15	Th : ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายหลักประกันสุขภาพแห่งชาติของประชาชนในจังหวัดภูเก็ต	บรรยาย	สุทธิพงศ์ พรหมน้อย และคณะ	14.00 - 14.15 น.
6. O-HU-19	Th : ศูนย์เรียนรู้การพัฒนาคุณภาพตามหลักทฤษฎีใหม่ ประยุกต์สู่ “โคก หนอง นา โมเดล”	บรรยาย	วิภาชวิญ สุวรรณัง	14.15 - 14.30 น.
7. O-HU-24	Th : การคุ้มครองสิทธิเจ้าของร่วมอาคารชุดในกรณีการเก็บรวบรวมข้อมูลชีวภาพโดยนิติบุคคลอาคารชุดเพื่อควบคุมการเข้าออกอาคาร : ศึกษาการปรับใช้ข้อยกเว้นของความยินยอมตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562	บรรยาย	คณาธิป ทองรวีวงศ์ และคณะ	14.30 - 14.45 น.
8. P-HU-01	Th : การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะพลาสติกด้วยกระบวนการอีโคบริกในตำบลโคกสลุด อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก	โปสเตอร์	ปณณดา ทะรังศรี และคณะ	14.45 - 15.00 น.